

najbolj navadni obrazi tistega kraja. Odbor se obračai do vseh slovanskih rodoljubov s prošnjo, da bi izvolil več ko mogoče fotografij od značajnih oseb, kolikor se dá v veliki podobi, in tudi litografij s popisom noše poslati. Barvane (kolorirane) fotografije imajo z ozirom na obleko in obraz prednost. Če so težko dobiti, je odbor tudi z nebarvanimi litografijami zadovoljen.

6. Odboru so došle od nekkih poročila, da hočejo sami sestavo cele skupine enega kraja ob svojih stroških prevzeti, ter prašajo, koliko da stane en kip, in ali ne bi odbor dal kipov naročiti. Zatoraj odbor odgovarja, da če radovoljno prevzeti nadzor nad napravo kipov, in da bo stajal en kip 35—50 rubljev.

Dopisi.

Maribor. (Naznanilo iz čitalnice.) V nedeljo 23. dne t. m. zvečer ob 8. uri bode v čitalnici naši „beseda“, v katero se čast. g. člani uljudno vabijo.

Odbor.

Iz Celja. (Oznanilo iz čitalnice.) Dne 23. septembra t. l. bode se v celjski čitalnici glediščina igra „Dobro jutro“ predstavljala, h kateri se vsi čitalničini udje uljudno vabijo. Začetek ob 8. uri zvečer.

Odbor.

Izpod Mihovega grada na Dolenskem 10. sept. Komaj je preteklo 18 dni, kar sem Vam, ljube „Novice“, žalostnega srca naznanil, da je bila 21. avgusta strašna nevihta z debelo točo tukajšnje podgorce zadela in jim lep kosec kruha vzela; vendar pa je bila takrat še sem ter tje obvarovana kaka njiva z ajdo, prosom in koruzo; al včeraj nas je pa spet tako strašna nevihta, in še veliko hujša toča udarila. O štirih popoldne se je bilo nebo naglo zatemnilo, strele so sem ter tje švigale, lilo je pa s točo vred kakor iz škafa, strah je bil tak, da še nikoli tacega ne pomnimo. V Vinivasi, v Koncu in v Grmu podgrajške fare, na Cerovcu, v Dolžu itd. štopiške fare je po njivah in vinogradih do čistega vse pokončano. Toča se še danes vidi in se bo še tudi jutri in pojutranjem videla nakupičena v jarkih, kamor jo je strašna povodenj gnala. Oh, Bogu se usmili! Kaj bo? Ljudje hočejo obupati. — Vinavaščani so v kratkih letih že trikrat pogoreli in na beraško palico prišli; zdaj jih je pa še nesreča zadela, da ne bodo nekteri niti zernca ajde, niti kaplje vina dobili. — Ljube „Novice“, prosite v imenu teh usmiljenja vrednih siromakov milosrčne dobrotnike milih darov, in če jih kaj dobite, pošljiti jih meni, da jih brž najpotrebnišim razdelim, da si bodo vsaj kak funt moke kupili. V srce se mi smilijo ti reveži, pa jim ne morem pomagati drugač, kakor da za-nje trkam na vrata dobrotljivih ljudi. *) J. Orešnik, fajmošter.

V Šent-Rupertu na Dol. — 30. dne t. m. bodo milostljivi škof posvečevali novi oltar. Vsi prijetli domorodne umetnosti so k slovesnosti priljudno povabljeni po gostoljubnem g. dekanu Volku.

Šmarna gora 16. sept. P. — Veličanske res so natorne lepote mile naše domovine. Strmé gleda ptujec kakor domačin na cerkvico sredi jezera, v čudovito jamo postonjsko, na bobnečo Savico, na čudapolno cerkniško jezero itd. In vendar še so druge reči, manj sloveče, ki so pa tudi vredne, da jih pomnimo; ako ne napolnujejo srca popotniku s strmečim začudenjem, navdihnejo ga s čarobnim mirom. Po pravici se sme reči, da je Šmarna gora tak kraj; zavzet gleda romar na krasne ravnine krog in krog, ne naveliča se ozirati po rumenem polji, tu in tam prestriženem z zelenimi logi,

lepimi vasmí, sredi katerih mu beli zvonik priča pobožnost ljudstva; v jugu pa vidi belo Ljubljano, ki kakor fenis iz oživljajočega ognja vstaja iz sive megle, na severu kaže se velikanski Triglav. Ko v cerkev stopi, zamaknjen zre lepo okinčano cerkev, sluša angeljsko petje, pozabivši, da je na zemlji, zdi se v raji. Al kdo so te pevke, ki vsako nedeljo pri deveti maši tako milo pojo? Ako stopimo na kor, ugledamo tri zale deve, ena je lepša od druge; prvi pojó orglje, da malo kateremu školniku tako, druga s svojim visokim sopranom popeva krasne slovenske pesme, tretja pa jo spremlja. Na prvi pogled vsak spoznava, da iz dobre volje in iz čistega veselja do petja priromajo vsako nedeljo strmo pot poveličat božjo službo in razveseljevat srca pobožnih. Hvale vredno je njih početje, hvale vredna njih odgoja! Dragi romar, ako jih hočeš poznati, poglej na postaraneža moža, ki jih po končani maši spremlja domú, — gostoljubni mlinar je iz Vikarč, vsem trem oče.

Iz Kranja 16. sept. (Vesele mestne zadeve. Žalostni stan ravnopravnosti. Ples c. kr. častnikov. Beseda čitalničina. Vesela novica.) Naš mestni odbor je imel te dni sejo, v kateri je sklenil nekatere očitnega pomena vredne stvari. Odločil se je namreč „pod kloštom“ na občinskem pašniku prostor, na katerem se bode naredila drevesnica za nauk sadjerejni šolarčkom naše glavne šole. To bode hvale vredna naprava, ako se le tudi učitelj dobí, ki bode veselje in vednost imel o tem poslu. Drugi hvale vredni sklep v tej seji pa je bil ta, da se bode mesto razsvetljevalo vselej, kadar bodo temne noči. Dozdaj so po ulicah svetilnice gorele od sv. Mihela do sv. Jurja, — od sv. Jurja do sv. Mihela pa nikoli, če tudi je bila temà kakor v peči in človek ni vedil, kako bi stopil, da bi si na veglavem tlaku noge ne izvil. Stroški za tega voljo ne bojo dokaj večí; kadar luna sveti od sv. Mihela do sv. Jurja, ne bo treba svetilnic prižigati, in s tem, kar se bode take noči prihranilo petroleja, se bo lahko posvetilo o temnih nočéh do sv. Mihela. Gosp. županu Pircu gré čast in hvala, da to, kar za potrebno spozná, zastopa tudi energično. Res je, da mesto (v dolgé zakopano, iz katerih ga že prejšnji vrli župan g. Šavnik izkopavati začel) mora varčno v vsem ravnati; in tega vodila se zvesto drži tudi sedanji župan, zraven pa ne odjenja, da se naredí, kar je silno potrebno. „Rim se ni sezidal v enem dnevu“ — pravi star pregovor; tudi naše mesto ne more hipoma poplačati vsega; al po malem poplačevati dolgove, po malem pa tudi lepšati mesto, to je prava srednja pot, in „v sredi v zlati skledi“ je tudi staroslovenska prislovica. In tako pride v kratkem tudi tlak na vrsto, ki naj bi se makadamiziral, ker je glavna mestna ulica kakor nalaš za tak tlak, ki ga hvalite tudi vi Ljubljančanje tako kakor Zagrebčanje in drugi svojega. — Že enkrat sem vam potožil, da naša c. kr. okrajna gospódka pošilja pozive in vabila trdim kmetom okolice naše v nemškem jeziku, če tudi je deželni poglavar v deželnem zboru zagotavljal, da se to ne bode več godilo. Imam cel kup taci pozivov, ki so natisnjeni v obeh jezikih, al napisana je le nemška stran, in celó bela vrana je poziv slovenski! Te potožbe pa ne razglasam zato, da bi mislil, da bode pri nas kmalu drugače, ampak zato, da bi sl. vlado opomnil, naj si saj prihrani stroške slovenskega tiska, ker dober je vsak goldinarček, ki se prihrani ubogi denarnici državni. — V nedeljo teden smo imeli tû sijajni ples, ki so ga napravili gospodje častniki tukajšnih vojakov slovaškega polka baron Nagy-a. Čitalnica je prijaznim gospodom, katerih muzična kapela nam v veselje večkrat zaigrá „Naprej zastava slave“, prepustila svojo dvorano; oni pa so povabili vse ude čitalnice, pa tudi drugo gospôdo, ktere sicer ne vidimo

*) Kar prejmejo „Novice“, brž bojo poslale; komur je pa Mihovo (Maihau) bliže, naj blagovoli naravnost poslati podpisaneu gosp. fajmoštru. Vred.

v narodnem domu. — Prihodnji ponedeljek 24. dne t. m. (zvečer ob $\frac{1}{2}$ 8. uri) pa napravi čitalnica veliko „besedo“, v kateri se bode kakor nalašč za naše mesto narejena gledališna igra „Bob iz Kranja“ igrala in pa burka vseh burk „Ključec je od smrti vstal“; vmes se bota pela dva čveterospeva: Valentov komični „Maček“ in pa čveterospev Lisinskov „Predivo je prela.“ Igrali ste v najboljih rokah, tako, da moremo reči, da se bode kèsal, kdor ne pride ta večer v našo čitalnico. Kdor pa bo hotel zasukati se, temu še povemo to, da poslednji konec „besede“ bode to, kar mladost veseli in jo bode veselilo, dokler bode svet stal. — Ni se motil vaš dopisnik, ko je v poslednjih „Novicah“ od prečastitega ordinariata pričakoval dovoljenja nedeljskih pridig v domačem jeziku pri službi Božji za gimnazijo našo. Dovoljene so.

Iz Šentvida nad Ljubljano 14. sept. J. V. — Malokdaj se bere v naših časnikih kaj iz naše vasi, kakor da bi bila slana popalila polje naše; tem veselejša pa je novica, katero vam danes naznanjam. Kaj pa? bodete rekli. „Rodila se je materi Sloveniji tudi v Šentvidu zvesta hčerka „čitalnica“, katero je vlada 21. avgusta t. l. potrdila; že 9. septembra zbrali so se njeni udji v gosp. Tomčevi hiši ter odbor volili. Predsednik so izvoljeni gospod Blaž Potočnik, znani slovenski pesnik in skladatelj, tajnik pa Janez Kunovar. Dobro nam je došla čitalnica, ker njeni slovenski časniki bodo farmanom um bistrili, vedo o kmetijstvu, o obrtnijstvu in na političen polji pospeševali; po nji se bo narodno zavedovanje po naši fari čedalje bolj širilo, in tako morebiti zadobi občinsko zastopništvo (ktero se bode menda kmalu volilo) može, ki bodo v uradni pravico slovenskemu jeziku zahtevali. Veseli se čitalnice tudi ti, družba sv. Mohora, ker gotovo boš s čitalničmi udi marsikterega uda pridobila; zares bodi Bogu potoženo, da šteje naša fara, ki ima blizo 4000 duš, le šest družnikov sv. Mohora; kaj je temu krivo, to naj drugi sodijo. Upati je, da se prihodnje leto šestica saj v dvajsetico spremeni.

Iz Ljubljane. Mestni naš župan gosp. dr. Costa je prišel v saboto iz Dunaja nazaj, pa nam, kakor slišimo, o mestnih zadevah ni prinesel veselih novic. V jutrajšnji seji mestnega odbora bomo na drobno slišali vspeh njegovega potovanja. To pa je že popolnoma gotovo, da c. k. dež general-komanda zapusti mesto naše poslednje dni tega meseca, ker 1. oktobra začne že uredovati v Gradcu.

— (*Iz kupčijske in obrtnijske zbornice.*) Po novih volitvah je zbornica imela 13. dne t. m. svojo prvo sejo. Predsednik gosp. V. C. Zupan, zahvalivši se zboru za čast, da ga je izvolil za predsednika, je začel sejo z govorom, v katerem je opomnil važnega poklica, ki ga imajo kupčijske in obrtnijske zbornice kot svetnice vladine, in z odkritosrečno besedo je razjasnil mnoge napake dosedanjih colnih in kupčijskih pogodb, ki so bolj zatirale avstrijsko kupčijstvo in obrtnijstvo kakor ga povzdigovala, in da tedaj vlada mora vso drugo pot nastopiti, da reši kupčijstvo in obrtnijstvo iz nadlog. Nove pogodbe s tujimi državami, Avstrii koristne — je rekel — se morajo napraviti, začete železnice hitro dodelati, nove začeti itd. Kar se učimo od nemških fabrikantov dobrega, moramo Avstrijanci obrniti v lastni prid, pa skušati, da se nam proti jugu in v izhodnje dežele odpre kupčijstvo; tu se naši kupčiji kažejo prave „obljubljene dežele“. Zato pa je treba, da na čelu više vlade stojijo možaki, ki vejo ceniti pravi poklic Avstrije. — Ko je predsednik končal svoj govor, je tudi gosp. J. Horak zboru zahvalo izrekel za čast, da ga je izvolil za podpredsednika. — Potem so se začele razprave današnje seje, ki pa so

večidel obstajale le v volitvah odsekov za mnoga sporočila. Tako je bil odsek voljen za preuredbo mlinarske postave, — za novi konkursni red, — za železnico ljubljansko-belaško, — za osnovo zadruga (Genossenschaft) ljubljanskih zidarjev, — za kmetijsko-obrtnijsko razstavo v Ljubljani prihodnjega leta. — Živahen pogovor je bil o dopisu ljublj. magistrata, po katerem se zbornica vabi, naj za osnovo posebnih obrtnijskih šol, ki bojo leto in dan potrebovale 1157 gld., vsako leto donaja 231 gl. 40 kr. Podpredsednik Horak z gorko besedo zagovarja to, naj zbornica ovoli ta vsakoletni donesek; odbornik Skalè misli, da te šole ne bojo imele pravega napredka, dokler na Kranjskem ni obrtnijskih zadrug; tajnik dr. Toman razjasnuje po osnovnih pravilih, da zbornica nima pravice, denarnih doneskov dovoljevati za takošne naprave, ki se ne tičejo zbornice same, — odbornik Blaznik svetuje, naj se donesek dovoli le za eno leto; vladini komisar vitez Bozicijo priklada Horakovemu predlogu; — naposled je obveljal Blaznikov predlog. — Po večini glasov se je št. Jakobski ljudski šoli dovolila remuneracija za preteklo šolsko leto z 200 gld. — To so bile važnejše razprave današnje seje. Posneli smo jih je le na kratko, ker moremo pričakovati, da bode zbornica sama obširnejše razglasila svoj zapisnik, kakor je delala to vsa prejšnja leta, pa je popolnoma zanemarila poslednje leto, menda zato, da bi prihranila tiskarne stroške. Al taka varčnost se nikakor ne dá opravičiti, ker 24. §. zborničinega poslovnika zahteva, da zbornica sama razglasa svoje zapisnike; drugo pa je tudi to, da ljudje po deželi, kateri plačujejo v zborničino denarnico, imajo pravico do tega, da vse natanko izvedó, kaj zbornica dela med svojim zidovjem. Dobrovoljnosti časnikarski prepuščati take razglase, ni vselej varno, ker kdo drug po pomoti ali nalašč lahko kaj napčnega reče, ali le plitko ali pa celó nič ne reče, ker ima družih, velike-mu občinstvu bolj mikavnih reči, kakor so včasih suhoparni, za deležnike pa vendar zanimivi zapisniki. Pravica plačnikov tedaj zahteva, da se zapisniki zborničini razglasaajo na postavni poti.

— C. kr. deželna vlada naznanja, da so volitve novih občinskih (srenjskih) odborov dovršene tudi v Idrijskem in Kranjskem okraji.

V okraji Idrijskem so za župane voljeni:

v mestu Idrii c. k. notar Höchtl,
v Spodnji Idrii posestnik Boštjan Leskovec,
v Črnem vrhu posestnik Anton Plešnar,
v Žiréh posestnik France Blažič,
v Dolih posestnik Janez Žakelj,
na Vojskem posestnik Martin Lapajne,
v Godoviču posestnik Janez Pagon,
v Vrhju posestnik Matija Nagode,
v Čekovniku posestnik Blaž Mahorič,
v Lomih posestnik Tine Ozbič.

V okraji Krajnskem:

v mestu Kranji hišni posestnik in barvar Matej Pirc,
v Stražišču posestnik in krčmar Janez Hafner,
v Mavčicah posestnik in krčmar Jernej Bohinec,
pri sv. Joštu posestnik Gašper Zavrl,
v Naklem posestnik Matej Markič,
v Predvoru z Goričami in Trstenikom grajščak Edvard Urbančič,
v Predoslih posestnik France Umnik,
v Šent Jurji z Velesovim in Olševkom posestnik Matija Gašperlin,
v Voglih posestnik in krčmar France Molj,
v Cerkljah posestnik Janez Robas,
v Hrastji posestnik Janez Pfeifer,
v Smledniku posestnik Jakob Jeraj.

— Kolera se po malem razširja po deželi; največ je je v ložkem okraji na Notranjskem. V Planini sta umrla dva vojaška zdravnika; sekundari dr. Böhm je namesti nju v Planino šel. — V Ljubljani je do danes zbolélo 19 oseb, od katerih jih je umrlo 8 (med njimi tudi marljivi stavljapec „Oglasnika“ našega Hribar), še bolnih je 11; v bolnišnici za kolero v šolskem poslopji leži dosihmal le še en bolnik. Kakor slišimo, se bojo šole začele še le 1. novembra.

— Ker se goveja kuga zelo razširja po več deželah našega cesarstva, je c. k. deželna vlada po povelji c. k. državnega ministerstva od 23. dne p. m. ukazala vsem c. k. okrajnim gosposkam, naj skrbno čujejo nad tem, da se ne pritepe ta pošast tudi v našo deželo; če pa pride, da se povsod ostro ravna po dotičnih predpisih in bolna ali sumljiva živina brž vsa pobije, lastnikom pobite živine pa hitro škoda povrne.

— V drugem koncertu, ki je bil v sredo, se je gospodičina pl. Tiefensee še skor bolj odlikovala kakor v prvem; krasno Vilharjevo slovensko pesem „Po jezeru“ je morala celó dvakrat peti. Prav posebno veliko v slavo tega družega koncerta pa ste pripomogle gospodičini Frölihovi, kateri je koncertistinja naprosila, da ji prijazno pomagata: gospodičina Roza je izvrstno igrala na glasoviru, gospodičina Evgenija pa ravno tako na goslih. Navdušeni slava-klici so bili zaslužena zahvala za umetnost njuno. Gosp. Th. Elzeova kompozicija za glasovir se je po veliki vrednosti svoji zelo prikupila poslušalcem. In tako nam ostaneta oba koncerta gospodičine pl. Tiefensee-ove v dragem spominu.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Pravijo, da razprave med našo in italijško vlado tako ugodno tekó, da bode mir že 20. dne t. m. podpisan. Potem se začne obravnave med italijško in papeževo vlado, v ktere se pa naša vlada ne bode vtičila. — Govori se tudi, da se skličejo oktobra meseca deželni zbori takraj Litave, ki pa bojo obravnavali le svoje domače stvari, proračun za leto 1867 itd.; potem pa se bojo razšli, ker v malo mesecih se končá njih 6letno opravilstvo. Potem pa se bojo sklicali novi deželni zbori; ali po pravilih februarkega patenta ali drugače, se še nič ne vé; saj je še vse tako megleno, da se čisto nič ne vé, kaj ministerstvo misli o prestroju Avstrije. Vse kaže na to, da dobimo tisti dvalizem, za ktere so avtonomisti novo pritaklino iznašli, po kateri ga imenujejo dvalizem „srednje baže“, ki ne bo Magjarom ne Slovanom po godu. — V tem pa, ko notranje naše zadeve vkljub vsem programom in konferencijam še celó niso nič v redu, silovito trka kristjanstvo v turških deželah na vrata vseh velic evropskih vlad, kajti punt med Grki se čedalje huje širi, da kmali utegne plamen tako deleč seči, da druge vlade ne bojo mogle križema rok držati; ko bojo kristjani, zdihaajoči pod turškim jarmom, klicali pomoči. Al važno vprašanje je, kako se bojo tadaj vstopile te vlade? Da ste vlada ruska in amerikanske stopile v pristrčno zvezo, in da je unidan vodja amerikanskega poslanstva v Moskvi g. Fox napil navdušeno zdravico na to zvezo, rekši „Bog daj, da se ta zveza kmali zapečati s krvjo“, to vse dela posebno francoski vladi sive lasé ne le z ozirom na turške, temuč tudi na mehikanske homatije. Po vsem tem je skoro gotovo, da še pridejo hude vojske, ki bojo odločile osodo turško. — Hude šibe — kolere — je po vsem svetu dokaj. V Trstu je do 14. t. m. umrlo 148 oseb; plahi Trža-

čanje so jo pobegnili na vse kraje. — Po Hrvaškem se potepa sila veliko ciganov, ki celó na velicih cestah napadajo popotnike. — V spomin tristoletnice, ki so jo obhajali po več mestih na Hrvaškem neumrlemu junaku Zrinjskemu na čast, je v Zagrebu na svetlo prišlo spomenica pod naslovom „Zrinjska zvezda.“ — Grof J. Janković je akademii jugoslavenski daroval 10.000 fl.

Oznanilo Matice slovenske.

Matičine knjige so že razposlane gg. poverjenikom, kateri naj blagovolijo kar se dá kmalu razposlati je po imeniku, ki je tiskan v letopisu od 20. do 40. strani, kajti priložena so jim tudi vabila za 2. občni zbor, ki bode že 27. septembra; častitih udov pa prosimo, da poverjenikom povrnejo poštnino, ki so jo morali plačati za nje. Poročilo v odborovem delovanji, račun, proračun in imenik vseh udov do sredi meseca avgusta, ktere imajo udje po 6. §. c) vsako leto dobiti, nahaja se v letopisu od 1. do 51. strani.

Dalje naznanjamo, da ste predsedništvo in tajništvo dosedanjim štirim Matičinim knjigam po odborovem pooblaščenji ukrenili te-le cene:

1. Zgodovina slovenskega naroda veljá 60 kr.
2. Vojvodstvo kranjsko . . . „ 40 „
3. Vojvodstvo koroško . . . „ 30 „
4. Narodni koledar in letopis . . . „ 80 „

Bukvarji, slovenske čitalnice in oni, kateri naročé najmanj 5 iztiskov, dobé pa:

1. Zgodovino slovenskega naroda po 52 kr.
2. Vojvodstvo kranjsko po . . . 34 „
3. Vojvodstvo koroško po . . . 25 „
4. Narodni koledar in letopis po . 68 „

V imenu Matice slovenske odbora
v Ljubljani 18. septembra 1866.

Dr. Lovro Toman, prvosednik.

Anton Lézar, odbornik in tajnik.

Denarni zapisnik Matičini.

Novi udje:

a) ustanovnik:	
Gosp. Fabijan Janez, trgovec v Ljubljani	10 gold.
b) z letnim doneskom:	
„ Dolinar Janez, doslužen dvorni svetnik v Trstu	2 „
„ Globočnik France, c. kr. više realke profesor v Ljubljani	2 „
„ Videc Tine, trgovski pomočnik v Ljubljani	2 „
„ Ravnikar Rajko, zdravnik v Ljubljani	2 „
„ Polec Jožef, c. k. adjunkt v Novem trgu na Štaj.	2 „
„ Ažman Ivan, glavne šole vodja v Kočevji	2 „
„ Jakšič Ant., župnik v Osilnici za 1865. in 1866. l.	4 „
„ Hočevar Anton, kaplan v Starem logu za 1865. in 1866. l.	4 „
„ Kastelec Munde, c. k. rač. uradnik v Ljubljani	2 „
„ Luci Anton, kaplan v Stridovi daruje	2 „
„ dr. Vošnjak Janez, prošt v Ptuji	2 „
„ Caf Juri, beneficiat v Ptuji	2 „

Stari udje, ki so plačali za 1865. ali 1866. leto:

a) kot ustanovniki:
Za 2. l. gg.: Kožuh Matej, Šavnik Sebastijan; — za 3. l. gg.: Schweiger Juri, Sorglehner Jožef, Kapus France, slav. čitalnica celjska, Krušic Ivan, Šavnik Dragotin, Florijanov Nikolaja, Pirec Matej, Ros Matej, dr. Bleiweis Dragotin, Pleiweisova Ivana.

b) Letniki:
Za 1865. l. gg.: Vajvoda Šimen, Kmetič Mihael; — za 1866. leto gg.: Krišnicka Dragotin, Šepc Ivan, Ripšl Mavrici, Petini Andrej, Gasperin Vilelm, Lah Valentin, Koprivnikar Janez, Šlibar Tomaž, Gregoračeva Malica, Strojeva Antonija, Pec Dragotin, Dolenc France, Pajek Janko.

V Ljubljani 18. septembra 1866.

Dr. Jer. Zupanec.